

„Intrând în corabie, Iisus a trecut și a venit în cetatea Sa. Și iată, l-au adus un slăbănog zăcând pe pat. **Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!** Dar unii dintre cărturari ziceau în sine: Acesta hulește. Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetați rele în inimile voastre? Căci ce este mai lesne a zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Scoală-te și umblă? Dar ca să știți că **putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Și, sculându-se, s-a dus la casa sa. Iar mulțimile văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Cel care dă oamenilor asemenea putere.** „ (Ev. Matei 9, 1-8)

A nu se bucura cineva de binele altuia este unul din cele mai dezonorante semne de stricare a sufletului prin păcat. Ce-i învață soarele pe oameni de dimineața și până seara? “O, oameni, bucurați-vă de bine, și bucuria aceasta vă va face ca niște dumnezei!”

A te întrista de durerile altora — aceasta o poate și omul vechi, omul păcatului. Dar a te bucura de bucuria altuia, aceasta o pot face numai pruncii, și cei ce simt nevinovați ca pruncii. Adevărat zic vouă: **Cine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu va intra în ea** (Marcu 10, 15; cf. Matei 18, 3).

Hristos le amintește oamenilor de patria lor cea dintâi, în strălucirea lui Dumnezeu și în tovărășia îngerilor; **Hristos arată cum omul în unire cu Dumnezeu se poate birui pe sine însuși, firea înconjurătoare, duhurile rele, boala și moartea:** copiii se îngrămădesc în jurul Lui ca să guste cât mai mult din dulceața acestor biruințe, pe când cărturarii se strâng cu ură, ca să găsească pricină să-L prindă și să-L omoare.

Puterea lui Hristos asupra păcatului și a bolii s-a arătat oamenilor când a trecut și a venit în cetatea Sa. Cetatea Sa era Capernaum; acolo poposise după ce fusese alungat, și cât pe ce să fie omorât, din Nazaret, unde viețuise mulți ani (Luca 4, 16-31; Matei 4, 13).

“**Și iată, l-au adus un slăbănog, zăcând pe pat**” Slăbănogul era atât de bolnav încât nu numai că nu era în stare să vină singur la Iisus, dar nici să se dea jos de pe pat nu putea, așa că rudele și prietenii l-au scos din casa sa cu pat cu tot și l-au adus la Hristos. Starea deznădăjduită a bolnavului se mai vede și din faptul că trebuia să fie cărat de patru bărbați, ca să fie ținut bine și să nu fie zguduit prea tare. Ajungând la casa unde se afla Iisus, cei patru au văzut că era atâta lume strânsă acolo încât ar fi fost cu neputință să intre. Atunci s-au hotărât să desfacă acoperișul și să lase patul cu bolnavul zăcând drept în fața lui Hristos. În clipa aceea, Domnul vorbea cu oamenii și-i învăța. El nu pierdea nici o clipă: după faptă venea cuvântul; după cuvânt urma fapta. Și cu fapta, și cu vorba căuta să-i facă pe oameni să se bucure de bine și să creadă în bine, și în El, cel mai mare aducător și dezvoltător al binelui.

“**Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!**” A văzut Domnul credința lor, nu numai când au coborât bolnavul înaintea Lui, ci încă de când au apucat patul cu bolnavul zăcând și au pornit spre El. Cel care vede gândurile oamenilor cu atât mai ușor le vede faptele, și de aproape și de departe.

“**Dar unii dintre cărturari ziceau în sine: Acesta hulește**” Aceste suflete veștede, oameni care se socoteau învățați și căutau să-L coboare pe Hristos măcar până pe aceeași treaptă de jos cu ei, n-aveau loc, firește, în mintea lor întunecată și greoaie, pentru gândul că Dumnezeu ar putea cumva să Se înfățișeze om, că S-a și înfățișat, și chiar în Persoana acestui Iisus. Ei nu puneau la inimă nici suferința unui om bolnav, nici, cu atât mai puțin, vindecarea lui. Ei trăgeau cu urechea la ce spunea Hristos doar ca să-I caute pricină, să-L poată umili cu ceva, să-L dea afară din calea lor, să-L șteargă din amintirea lor.

“**Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetați rele în inimile voastre?**” Nu zice: “în mințile voastre”, ci: în inimile voastre, ceea ce înseamnă că gândirea lor era înțesată cu răutate și ură. Domnul a pătruns cugetele lor. Cine poate vedea gândurile decât numai Dumnezeu? Cel ce cerci inimile și răunchii, Dumnezeule drept! (Psalm 7, 10), a strigat David.

“**Căci ce este mai lesne a zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Scoală-te și umblă? Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Și, sculându-se, s-a dus la casa sa.**” A rosti cuvântul este pentru Hristos totuna cu a săvârși fapta. Pentru graiul de rând e tot atât de ușor a zice: “iertate îți sunt păcatele”, cât și: “scoală-te și umblă”, amândouă rostirile fiind la fel de ineficiente. Pentru Domnul cel fără de păcat însă, cuvânt și faptă sunt una. Ceea ce la oameni este cu neputință, este cu putință la Dumnezeu (Matei 19, 26) Sufletul nu poate fi vindecat altfel decât iertându-i-se păcatele. Când păcatele îi sunt iertate sufletul se însănătoșește, iar unui suflet sănătos ușor este să-i faci sănătos și trupul.

“**Iar mulțimile, văzând acestea, s-au spăimântat și au slăvit pe Dumnezeu Cel care dă oamenilor asemenea putere**” Mulțimea aceasta care se minuna și slăvea pe Dumnezeu era cu mult mai bună decât cărturarii cei strâmți la minte, și mult mai aproape de adevăr și de bine decât erau păgânii gadareni care văzând minunea nu lăudaseră pe Dumnezeu ci, plângându-și porcii, L-au gonit pe Hristos din ținuturile lor. Nici mulțimile acestea însă nu puteau înțelege dumnezeirea puterii Mântuitorului Hristos. Ei slăveau pe Dumnezeu, Cel care dă oamenilor asemenea putere, fără să vadă în Iisus pe Fiul lui Dumnezeu Cel Unul-Născut.

6 august - Schimbarea la Față ne spune cine a fost cu adevărat Hristos și cum vom fi în veșnicie dacă credem cu tărie cuvintelor Lui.

Hristos le vestește ucenicilor apropierea pătimirii și morții Sale, iar prin transfigurarea de pe Tabor, le întărește credința că El este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu.

Glasul Tatălui, în prezența celor doi mari profeți ai Vechiului Testament, Moise și Ilie, arată că toate profețiile se împlinesc în Hristos. Prezența lui Dumnezeu-Tatăl este redată în icoanele vechi ale praznicului prin Mâna dumnezeiască, în semnul binecuvântării.

Sfântul Ioan Damaschinul învață că „Hristos S-a schimbat la Față nu asumând ceea ce nu era, ci arătându-le apostolilor Săi ceea ce era, deschizându-le ochii și, din orbi cum erau, făcându-i văzători”. Prezența celor trei ucenici devine o prefigurare a Bisericii, după cuvântul Domnului, că „unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18, 20).

Transfigurarea de pe Tabor descoperă scopul Întrupării Fiului lui Dumnezeu: îndumnezeirea omului. Firea omenească întunecată prin Adam, în rai, se luminează acum prin lumina lui Hristos. (Pr. Georgian Păunoiu) www.ziarullumina.ro

Pilde ortodoxe - Băiețelul înțelept și cățelușul lui - În vitrina unui magazin de animale era un afiș: “Cățeluș de vânzare”. Un băiețel de 9 ani intră și întreabă care-i prețul unui cățeluș. Vânzătorul îi răspunde că prețul este între 15 și 30 dolari. Băiețelul băgă mâna în buzunar, scoase câteva monezi. Numără 3 dolari ... și apoi întreabă: “-Aș putea vedea cățelușii?” Vânzătorul zâmbi. Fluieră, iar din magazin ieși afara câteva și în urma ei 6 cățeluși frumoși. Al șaptelea cățeluș... rămase în urmă și nu se apropia! Băiețelul întreabă: “ - De ce cățelusul ăsta șchioapătă ? ” Omul îi răspunde că acesta s-a născut cu o problemă la picior și așa va schiopăta toată viața! “ - Acesta-i cățelușul pe care-l doresc ”, a spus băiețelul cu bucurie în glas. “ - Dacă asta e dorința ta, ți-l dau gratis!” Copilul s-a supărat și a răspuns: “ - Nu-l vreau gratis, prețul lui e la fel ca și a celorlalți căței, îți voi da tot ce am la mine acum, și în fiecare lună îți voi plăti 1 dolar, până voi achita pretul lui întreg!” “ - Esti sigur că vrei acest cățeluș? Dar niciodată nu va putea fugi sau juca sau sări precum ceilalți!” Băiețelul s-a aplecat, si-a ridicat puțin pantalonul și i-a arătat vânzătorului aparatul de fier ce-i susținea piciorul strâmb. “ - Nici eu nu pot alerga, de aceea acest cățeluș are nevoie de cineva care să-l înțeleagă!” Ochii vânzătorului s-au umplut de lacrimi și i-a spus copilului: “ - Mă rog si sper ca fiecare cățeluș să aibă pe cineva care să-l iubească, așa precum tu îl vei iubi pe acesta!”

De cele mai multe ori oamenii judecă după aparențe, după lucruri slabe fără să pătrundă în profunzime. În viață nu contează cine ești, contează ca cineva să te pretuiască și să te iubească necondiționat! Un prieten adevărat, este acela care sosește în timp ce ceilalți... dispar! Țineți minte că Dumnezeu este Cel mai bun Prieten. Când toți oamenii vă vor părăsi, din slăbiciunea lor, El întotdeauna va fi alături de dv.!

10 august - Sfântul Mucenic Laurențiu, arhidiaconul de la Roma, Italia (+ 258)

A trăit în zilele împăraților Decius și Valerian. Era diaconul papei Sixt al II-lea (în veacul al III-lea) și-l ajuta pe acesta în toată vremea, slujea la biserică, împărțea hrană săracilor și îi întărea pe credincioși în dreapta credință.

Pornindu-se atunci prigoana asupra creștinilor, Sfântul Sixt a poruncit lui Laurențiu, arhidiaconul său, care era de neam din Spania, să chivernisească visteria Bisericii și ajutorarea săracilor, iar el, vânzându-le pe toate, le-a împărțit la săraci. Deci, întorcându-se Decius din Persia, a fost adus la el Sfântul Sixt, episcopul, și, neplecându-se a se lepăda de Hristos, ci mărturisindu-L, cu îndrăzneală, ca Dumnezeu adevărat și atotputernic i s-a tăiat capul.

Deci, aducându-se și arhidiaconul Laurențiu și cercetându-se și despre sfintele odoare, Sfântul Laurențiu a răspuns dregătorului că Biserica are odoare și avuții de seamă, pe care dacă îi vor lăsa timp, le va aduna, de pe unde sunt, și le va aduce înaintea lui în trei zile. Când s-a împlinit sorocul, Laurențiu a venit înaintea împăratului, aducând, în căruțe, mulțime de săraci, orbi, schiopi, muți, văduve și orfani, care trăiau din milosteniile Bisericii. Și, arătându-i pe aceștia, a zis împăratului: “Iată comorile de mult preț ale Bisericii noastre, avuții pe care furii nu le fură și rugina nu le strică și care vor prețui mai mult în fața Dreptului Judecător”. Dar împăratul, văzându-i pe aceștia, s-a pornit cu mânie și a poruncit să-l bată foarte rău pe Sfântul Laurențiu, care neplecându-se a jertfi idolilor, l-au intins pe un grătar de fier ars în foc, pe care Sfântul, dând mulțumire lui Dumnezeu, și-a dat sufletul. <http://vestitorul.blogspot.ro>

Programul săptămânii 4 august 2013 – 11 august 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 4 august	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea slăbănogului din Capernaum) - Pr. Ticu
Duminică 4 august	17 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului și convorbiri duhovnicești - Pr. Ticu
Luni 5 august	17 - 19	- Vecernia Schimbării la față și Litie - Pr. Ticu
Marți 6 august	8 - 12	- Sf.Liturghie (Schimbarea la Față) - Pr. Ticu
Miercuri 7 august	9 - 11	- Sfințirea mică a apei - Pr. Ticu
Vineri 9 august	9 - 11	- Taina Sfântului MASLU
Vineri 9 august	17 - 18	- Slujba acatistului / Paraclisul Maicii Domnului- Pr. Ticu
Sâmbătă 10 august	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr. Ticu
Sâmbătă 10 august	17 - 18	- Vecernia Duminicii a VII-a după Rusalii - Pr. Dragoș
Duminică 11 august	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea a doi orbi și a unui mut) - Pr. Dragoș
Duminică 11 august	17 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului și convorbiri duhovnicești - Pr. Dragoș